

κείμενο | γιώργος παπανικολάου */* φωτογραφίες | λευτέρης τσινάρης */*
επιμέλεια | τάσος θώμογλου + ιάκωβος καγκελίδης

...και ποιος σου είπε ότι δεν έχει γέλιο μέσα από δράμα, αυτή την εβδομάδα;

Η Θεσσαλονίκη ξεκίνησε την πολιτιστική της θεατρική σεζόν, με γοργές ταχύτητες και αναλογικά πολύ νωρίτερα, από κάθε άλλη χειμερινή περίοδο, σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Κι αν όλα είναι ζόρικα στον Σεπτέμβρη που τελειώνει, η κωμωδία με τον ανάλογο τίτλο σου κλείνει το μάτι. "Πέτρες στις τσέπες του" είναι η παράσταση που συνεχίζει για δεύτερο και τελευταίο τριήμερο "σπιντάτα" στο θέατρο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ, με τον Γιώργο Χρυσοστόμου και το Μάκη Παπαδημητρίου, σε ένα πάρτι γέλιου, μέσα από ένα δάκρυ συνθήκης που δεν φανταζόσουν.

Τρέλα κωμωδίας πολλαπλασιασμένη επί δύο, που είχε θριαμβεύσει πριν πολλά χρόνια στο θέατρο ΠΑΛΛΑΣ (μετά το ΙΛΙΣΙΑ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ της Αθήνας) με τον Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη και τον Δημήτρη Λιγνάδη, πάλι εδώ. Αφού παίχτηκε στο ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, την περασμένη άνοιξη, έκανε την καλοκαιρινή πανελλαδική της περιοδεία και λίγο πριν παρουσιαστεί για δεύτερη σεζόν στην Αθήνα, στο ΘΕΑΤΡΟ ΚΙΒΩΤΟΣ, συνεχίζει απέναντι από το Λευκό Πύργο, να σε κάνει να ξεχνιέσαι. Δυο ώρες ροκ καταστάσεις και γρατζούνισμα με γκράφιτι στη γκρι ρουτίνα της κιθάρας της ζωής σου...

...και ποιος σου είπε ότι δεν είναι όλα ένα θέατρο;

Η επιστροφή της Ρούλας Πατεράκη στο "σπίτι" της, τη Θεσσαλονίκη, γίνεται με το "Τι απέγινε η Μπέιμπι Τζέιν". Μια παράσταση με την υπογραφή του Απόλλωνα Παπαθεοχάρη για την ταινία που βγήκε στους κινηματογράφους το 1962 και στιγμάτισε το σελινόιτ. Μαύρη κωμωδία και ψυχολογικό θρίλερ στο μπλέντερ, για δυο γυναίκες που "κατασπαράζονται" για 100 λεπτά, με την Μπέτυ Λιβανού, να αντικαθιστά φέτος τη Ρένη Πιπτακή και να έρχεται μετά από πολλά χρόνια στη θεατρική Θεσσαλονίκη. Στο θέατρο ΕΓΝΑΤΙΑ κάθε βράδυ, πλην Δευτερότριτου. Ξεκίνησαν χθες κι αναζητούν το αλλιώτικο, για δύο εβδομάδες.

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει ένας μονόλογος μόνο για σένα;

Η Βιρτζίνια Γουλφ έγραψε το "Ορλάντο" βαφτίζοντάς το βιογραφία. Η αλήθεια είναι πως μάλλον φαντασίωση είναι, σκηνοθετημένη από μία από τις νέες και πιο ταλαντούχες κυρίες που διαθέτουμε, την Ιώ Βουλγαράκη. Από σήμερα έως και 1 Οκτώβρη, κάθε βράδυ στο Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών, η Αμαλία Καβάλη σε ένα πολυσύνθετο πρόσωπο που ερμηνεύει και διευρύνει τους ορίζοντες της μνήμης, του φύλου, της ανάγκης για επικοινωνία, της αποτυχίας της ανθρώπινης φύσης. Η παράσταση πέρυσι παίχτηκε στο SKROW Theater της Αθήνας και εκεί θα επιστρέψει φέτος.

...και ποιος σου είπε ότι δεν υπάρχει η πρόταση αυτή την εβδομάδα;

"Τι λείπει"; Η απάντηση ως και την Κυριακή. Και ας μην είναι "καθαρόαιμο" θέατρο. Πρόκειται για Χοροθέατρο, παρουσιάζεται στο θέατρο ΑΥΛΑΙΑ, έχει ένα σύνολο μόνο ταλαντούχων ανθρώπων, "καπετάνισσα" την Μαριάνθη Ψωματάκη, εξαιρετη μουσική από το Γιώργο Ξανθόπουλο και επιτέλους ανοίγει το μάτι σου, με κάτι άλλο μη αναμενόμενο, στο χώρο του πολιτισμού. Γιάννης Βαρβαρέσος, Σεργκέι Ιριτζιάν, Αναστασία Κωστοπούλου, Νιόβη Μπένου, Δημήτρης Μπίσκας, Σοφία Παττανικάνδρου, Μαριάννα Πατσαρίκα, Λένα Ράνη, Δροσιά Τριαντάκη, καταξιωμένοι εντός και άλλοι εκτός Ελλάδος, με σπουδές και αγάπη. Αγάπη σε αυτό το Άλλο. Αυτό που μπορείς να αγγίξεις και εσύ. Για μια ώρα, δίπλα στη Χ.Α.Ν.Θ.. Με το συναίσθημα να σε πηγαίνει αλλού και τα πόδια ακόμα να πατάνε την πλατεία του ΑΥΛΑΙΑ. Ω, ναι. Το έχει αυτό το καλό θέατρο. Σου κρατάει το βλέμμα στο ύψος του σανιδιού και σου πάει το κορμί σαν αερικό στα βάθη και τα ύψη της Τέχνης. Και εδώ, η ομάδα Oberon, το κατάφερε. Και με το παραπάνω.

...και ποιος σου είπε ότι στο θέατρο δεν υπάρχει απάντηση;

Τελειώνοντας, ρώτησα την Έφη Σταμούλη "γιατί και πώς αποφάσισε να κατέβει φέτος επιπέλους στην Αθήνα".
"Δεν είναι έτσι ακριβώς τα πράγματα. Το μισό χρόνο θα είμαι στη Θεσσαλονίκη και τον άλλο μισό στην Αθήνα. Η σεζόν θ' αρχίσει στις 30 Σεπτεμβρίου στο Θέατρο Τ, όπου για πολύ λίγες παραστάσεις θα επαναληφθεί το «Τέλος του παιχνιδιού», και θα ακολουθήσουν, βέβαια, στο ΚΘΒΕ, τα «Ανεμοδαρμένα Ύψη». Μετά θα έρθει η Αθήνα. Τα τελευταία χρόνια, μετά την «αναγκαστική» συρρίκνωση της Πειραματικής Σκηνής της «Τέχνης», έκανα πράγματα που δεν είχα ξανακάνει. Και δεν το μετάνιωσα. Άρχισε η συνεργασία μου με το ΚΘΒΕ, όπου είχα τη μεγάλη τύχη να παίξω τη "Σωτηρία Μπέλλου", τη "Γιάννενα" στον «Αγαπητικό της Βοσκοπούλας» και τη γκουβερνάντα "Νέλλυ" στα «Ανεμοδαρμένα Ύψη». Ήταν για μένα μια ανανεωτική περίοδος. Καινούργιοι άνθρωποι, άλλες συνθήκες εργασίας, παλιοί και νέοι συνεργάτες. Έπειτα, η Πειραματική Σκηνή έκανε την ετήσια εμφάνισή της κι εγώ ξαναβρέθηκα στα λημέρια μου και συναντήθηκα με τον "Κλοβ" του «Τέλους του Παιχνιδιού». Στο μεταξύ όμως είχε προηγηθεί στο Κρατικό, που διανύει μια περίοδο μεγάλης ανανέωσης, η συνεργασία μου με το Γιάννη Καλαβριανό, παλιό μου μαθητή και τώρα φίλο. Πρώτη φορά δουλέψαμε μαζί στα «Ανεμοδαρμένα Ύψη». Ήταν ωραία και είπαμε να το ξανακάνουμε. Ο Γιάννης μου πρότεινε να κατέβω στην Αθήνα για το καινούργιο του έργο. Το σκέφτηκα ένα βράδυ, πολύ, και μετά είπα: γιατί όχι; Δεν το είχα ξανακάνει μέχρι τώρα, όχι μόνο γιατί επέλεξα από την αρχή να ζήσω και να δουλέψω στη Θεσσαλονίκη, αλλά και γιατί δεν έτυχε, γιατί στην Πειραματική ερχόταν το ένα έργο μετά το άλλο, γιατί δεν είχε προκύψει ποτέ κάτι συγκεκριμένο. Έτσι αυτός ο χειμώνας θα έχει κάτι διαφορετικό. Αλλωστε θα πηγαينوέρχομαι, γιατί η δουλειά μου στο Πανεπιστήμιο με κρατάει έτσι κι αλλιώς στη Θεσσαλονίκη. Εύχομαι στο τέλος της χρονιάς να πω: κουράστηκα λίγο με το πηγαινέλα, αλλά ήταν ωραία. Α, και κάτι ακόμα: Το καινούργιο έργο του Γιάννη Καλαβριανού λέγεται «Γρανάδα» και πραγματεύεται, με έναν πολύ συγκινητικό, αστείο και γεμάτο ανατροπές τρόπο, ένα τεράστιο θέμα. Αυτό της απώλειας".

κείμενο | γιώργος παπανικολάου
φωτογραφίες | λευτέρης τσινάρης
επιμέλεια | τάσος θώμογλου + ιάκωβος καγκελίδης